

Я вірю в нашу Перемогу!

Я народилась в селі Руська Лозова на Харківщині. Тут народились мої батьки, бабусі й дідусі а також прабабусі й прадідусі. Весь наш рід! Тож Руська Лозова – то моя батьківщина. І завжди наша земля була частиною України!

Я пишаюся тим, що я українка! Я не уявляю ніякої іншої країни, в якій я могла б жити! Але комусь це не до вподоби. Зла ворожа сила намагається забрати наші землі собі. Спочатку біда охопила декілька областей України. Але 24 лютого 2022 року війна ввірвалась і в мій дім, в моє село. Це було дуже страшно! Ми ховались від обстрілів. В тата дуже боліли ноги, але він їздив на велосипеді по гуманітарку, щоб було з чого приготувати їсти. Я дуже хвилювалась за нього.

До війни ми жили радісно і щасливо в своїй хатині в своєму селі. Мама з татом ходили на роботу, брат навчався в інституті, а я ходила в садочок. Потім я пішла в школу. Мені подобається вчитись. Я люблю нашу школу, наш клас і нашу вчительку. Мені було затишно в школі. Ми вчилися, грались, співали, танцювали, проводили різні конкурси, квести, свята ...

Яке щасливе було життя!

Було...

Тепер нема...

Немає нашого дому...

Він згорів...

Немає тата...

Він помер...

Школа є!

Вона пошкоджена і вчитись в ній зараз дуже небезпечно. Ракети прилітають швидше, ніж про них сповіщає сирена.

Але її вже відбудовують! І вона стане навіть кращою, ніж була! Так каже моя вчителька, а вона завжди говорить тільки правду. Я їй вірю.

Ми з мамою і братом живемо зараз у добрих людей в Харкові. Це вже наша четверта квартира. Коли лунає сигнал тривоги, я ховаюсь в коридорі, бо добігти до найближчого укриття я не встигаю. А потім ми продовжуємо вчитись. Дистанційно.

З нашого класу зараз в Україні залишилось менше половини учнів. Інші роз'їхались по всьому світу. Я дуже сумую за ними. Але в вересні цього року семеро учнів нашого класу і вчителька зустрілись в Харківському зоопарку! Ми були такі щасливі! Ми бігали, сміялись, обіймались і домовились зустрітись ще раз на Новий рік! А поки ми вчимося, займаємось спортом, танцями, беремо участь в різних дистанційних конкурсах і олімпіадах. Я відвідую заняття з художньої гімнастики. Мені дуже подобається!

Я знаю, що ця страшна війна неодмінно закінчиться. Україна переможе. Я буду жити у вільній незалежній країні. І життя моє буде щасливим! Я буду вчитись якнайкраще, здобуду гарну освіту і буду працювати на користь моєї України!

А ще ми разом з братом відбудуємо наш рідний дім!

Щоб мама не плакала.

І щоб тато нами пишався.